

hvaležnosti in udanosti, kakor mu je predgovornik naročil. Nadaljeval je svoj govor v češkem jeziku ter rekel, da, kakor se z današnjo razstavo slavi spomin onih patrijotov, ki so uže pred sto leti z razstavo kmetijskih pridelkov in obrtnih izdelkov izpodbujali narod k veči delavnosti in k mirnemu tekmovanju z drugimi ljudstvi, ravno tako bodo se spominjali potomci tudi onih mož, ki so z današnjo razstavo dokazali, da si je jako razviti češki narod s svojo pridnostjo znal obdržati svojo staro slavo. Po tem je v obeh jezikih izjavil, da je razstava otvorjena. Deželni nadmaršal Lobkovic je zaklical trikrat „slava“ cesarju, kar je občinstvo burno ponavljalo, orglje ter zunaj pred obrtno palačo nastavljene godbe pa so zaigrale cesarsko pesem, katero je pela vsa zbrana množica. Na to si je ogledal nadvojvoda s spremstvom najvažnejše oddelke razstave ter se potem vrnil v dvorec. Popoludne ob 5. uri je bil pri njem slovesen vzprejem. Vzprejeti so bili c. kr. namestnik, kardinal in župan Praški in drugi. Županu Praškemu je rekel nadvojvoda, da je uspeh razstave nepričakovano sijajen. Za tem je obiskal c. kr. namestnika in kardinala. Zvečer je bila slovesna predstava v češkem gledališči, pri kateri je bil navzočen nadvojvoda z visoko gospo soprogo, minister dr. Pražak in mnogo plemenitašev. Razume se samo ob sebi, da se bodo vršile še razne slavnosti za časa razstave. — Jako važen dogodek za češki narod je tudi otvoritev češke akademije znanosti, katero je tudi nadvojvoda Karol Ludovik, ki jej je ob enem tudi protektor, slovesno otvoril dne 18. t. m.

— **Premeščenje notarjev.** Oto Ploj, c. kr. notar v Žužemberku, je premeščen v Zgornjo Radgono, Fran Fischer, c. kr. notar v Mokronogu, pa v Gornji Grad na Štajarskem.

— **Na otoku Krfu** so začeli, kakor se od tam poroča, preganjati žide. Nekatero vlade, kakor angleška, so si začele zaradi tega z Grško dopisovati. Grška vlada je obljubila, da hoče ukreniti vse potrebno, da nehajo nemiri. Mnogo židov je zapustilo otok Krf, nekateri so se odpravili v Carigrad, nekateri pa tudi v Trst. V Trstu so nabrali med trgovci uže mnogo denarja, katerega so odposlali v Krf za uboge žide.

— **Napad na ruskega careviča** na Japonskem se je vršil tako le: Carevič se je peljal po slovesnem vzprejemu v Kobé v jinrikšazu, t. j. v vozičku, ki ga peljejo možje tekači, v mesto Otsu. Ogleadal si je tam, kar je bilo znamenitega, ter tudi zajutrkoval tam. Ko se je pa potem peljal po neki ulici in se približal kakih 600 metrov vladni palači, skočil je nagloma tam nastavljeni policaj k vozičku ter mahnil s sablo po carevičevi glavi. Presekal mu je klobuk ter prizadejal dve rani na glavi. Japonec, ki je rinil voziček od zadaj, zagnal se je bliskoma v napadalca in ga odpahnil, drugi Japonec pa mu je izpodnesel nogo ter ga vrgel na tla, tako da mu je izletela sabla iz roke. Grški princ Jurij, ki je med tem časom v enakem vozičku dohitel careviča, poskočil je

iz vozička ter začel s palico mahati po napadalci. Japonec od prinčevega vozička je pa pograbil na tleh ležeči meč ter ranil ž njim napadalca. Došli policaji so odvedli napadalca v zapor, carevič se je pa odpeljal v Tokio. Ko je japonski vladar doznal o napadu, pripeljal se je z ministri v Tokio ter izrazil careviču svoje sožalje. Rane niso nevarne, in carevič potuje dalje. — Napadalec, ki je hotel umoriti ruskega careviča, umrl je uže drugi dan vsled udarca, ki mu ga je prizadejal grški princ Jurij. Ruski car povabil je princa Jurija v Petrograd, kjer mu bodo priredili sijajne svečanosti v zahvalo, da je rešil življenje careviču. O priliki potovanja carevičevega po Sibiriji je zaukazal car, da se pomilosti mnogo izgnancev ter tudi takih, ki so bili obsojeni na težko delo v Sibirijo. Tudi je pooblastil careviča, da naznani Sibirskemu ljudstvu, da je sklenil car, zidati železnico iz Sibirije v Rusijo, ter da zamahne sam carevič v Urusu z lopato v zemljo, kjer se bo začela železnica. Carevič je imenovan za načelnika prvega vzhodno-sibirskega lovskega polka.

— **Toča.** V okolici Požunski in v Ratzersdorfu na Ogrskem pokončala je toča ves vinski pridelek.

— **Nova električna naprava.** Edison pripravlja za razstavo v Chicagu električno napravo, vsled katere se bodo videle na preprogi v njegovem stanovanji podobne pevcev opere, ki jo bodo peli v oddaljenem gledališči. Čuli se bodo glasovi pevcev in videlo njih kretanje. Tudi bodo odsevale na priprogi barve njih kostumov.

— **Vreme** je letos prav čudno. Takoj s početka meseca majnika smo imeli prav vroče dni, potem je začelo deževati in postalo jako hladno. Binkoštno praznike je celo snežilo po Gorenjskem, po Tolminskih gorah, po Koroškem in Štajarskem. Tudi na Francoskem je zapalo mnogo snega in storilo veliko škode. Iz Istre ter iz nekaterih občin na Dolenjskem dohajajo poročila, da je napravila tam toča mnogo kvare. V Ljubljani se je to soboto opoludne ulila taka ploha s točo, da je tekla voda po ulicah kar v potokih in je toče tu in tam ležalo po dve pedi na debelo, vendar ni storila veliko škode.

— **Ako smet pride v oko,** provzročuje večkrat velike bolečine ter jo je težko izpraviti iz njega. Neki angleški zdravnik priporoča v takem slučaju meti drugo oko z roko ali z robcem, na kar smet sama izide.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

V Belgiji, kjer je v prešlih tednih ustavilo na tisoče delavcev delo po premogokopih, udati so se morali delavci sili vsakdanjih potreb ter začeti spet delati, posestniki premogokopov pa niso ugodili niti eni njih zahtev. V političnem oziru so zahtevali tudi občno volilno pravico.

Iz Portugala dohajajo vesti o neugodnem finančnem položaju. Ministerstva se tam menjavajo zaporedoma. Te dni se je sestavilo spet novo ministerstvo. Vedni domači nemiri in pa zadnji dogodki v Afriki, kjer se je portugalska vlada spet udati morala angleškim zahtevam, krivi so največ temu resnemu položaju.

Srbija. — Kraljica Natalija se je torej morala udati sili ter zapustiti deželo in edinega še mladoletnega sina. Splošno mnenje je, da je bil način, na kateri so jo odpravili, brutalen. Dogodki v Belem Gradu, pri katerih je tekla kri, in pa velikanske ovacije, ki jih je priredil srbski narod svoji ljubljeni kraljici pri odhodu iz Zemuna, imeli bodo pa za regente in za sedanjo srbsko vlado jako hude posledice. Saj bi bil pa tudi srbski narod res vreden pomilovanja, ako bi mirno gledal, kako se njegova kraljica, uzorna mati in žena, ki je taka goreče ljubila Srbijo, na ljubo onemu možu, ki je spravil deželo do roba propada, tako surovo preganja. Jovan Ristić, prvi regent, ki ima v Srbiji zdaj prvo besedo, izgučil je pri srbskem narodu zaupanje, pri Slovanstvu pa ugled, ki ga je imel do zadnjih časov. Res čuditi se mora vsak, ki pozna preteklost tega moža, kako je bilo mogoče, da se je Ristić dal ujeti v Milanove zanjke. Pri odstopu svojem si je kralj Milan pridržal pravico, nadzorovati vzgojo mladoletnega kralja. Ko pa ni mogel živeti z letno dotacijo, ki mu jo je zagotovila Srbija, in ga je njegova znana razsipnost do-

vela v dolgove, vrnil se je v Srbijo ter začel prodajati svoje očetovske pravice. Za en milijon se je pogodil in odrekel svojih pravic o nadzorstvu odgoje kraljeve, vrhu tega pa stavil pogoj, da mora, kakor on, tudi kraljica Natalija ostaviti Srbijo do kralja Aleksandra polnoletnosti. Regentstvo in vlada sta vzprejeli to ponudbo. Prvi pogoj pogodbe je izpolnila srbska vlada takoj ter nakazala Milanu en milijon, katerega je nesel v Pariz. Se je li pa toliko mudilo vladi, izpolniti tudi drugi pogoj pogodbe?! Mi mislimo, da ne. Če je že Milan prodal svoje očetovske pravice, dokazal je dovolj jasno, da je pripravljen storiti za denar še kaj drugega. Kdo more torej trditi, da ne bi on sčasoma, ako bi mu bila sreča nemila pri igri ali kje drugje, odstopil od druge točke zgoraj navedene pogodbe, ako bi mu Srbija ponudila še en milijon. In ni zaslužila mar kraljica Natalija, da potroši Srbija njej na ljubo tudi en milijon? Ni li ona žrtvovala v srbsko-turški in v bratomorni bolbarsko-srbski vojski skoro vsega svojega ogromnega imetja? Nekateri trdijo sicer, da je hotela provzročiti v Srbiji nekak političen prevrat ter da se je v ta namen družila z ljudmi, javnemu redu v Srbiji jako nevarnimi. Po našem mnenju so pa neosnovane take trditve, ampak vsa njena borba je bila naperjena samo na to, dasi spet pridobi svoje na nečlovek način kračene zakonske in materinske pravice.

Št. 8626.

Razglas.

Po sklepu občinskega sveta mesta Ljubljanskega v sejah dne 7. oktobra 1890. leta in 20. februarja 1891. leta, katerega je visoka c. kr. deželna vlada z razpisom z dne 10. aprila letos št. 4193 potrdila, glasita se §§ 5. in 19. doseďanjega tržnega reda za letne sejme in tržne dneve v Ljubljani z dne 2. novembra 1866. leta v prihodnje takole:

§ 5. Trg za blago, zaznamovano v 1. in 2. § traja od ranega jutra do 3. ure popoldne, ob nedeljah in praznikih pa do 10. ure dopoldne. Ob tržnih dnevih je pridržan tržni promet do 10. ure dopoldne kupovanju na drobno (za domače potrebe); do te ure je torej na vsem mestnem ozemlju pod kaznijo prepovedano sleharno prekupovanje vsakdanjih živil (kakor zelenjadi, sadja, kuretine, maščobe, jajec itd.).

Izvzeto od te prepovedi je žito, prasiči, drobnica

in tržna roba, kakor med, suhe češplje na vozeh itd.

§ 19. Prestopki tržnega reda se kaznujejo, če ne spadajo pod občni kazenski zakon, z globami od 1—10 gld., event. z zaporom do 48 ur, z odpravo ali izključitvijo od trga.

Prestopek prepovedi prekupavanja je kaznovati prvi pot z globo od 1—10 gld., drugi pot z globo od 1—10 gld. in odvzetjem kupljenega blaga, tretji pot vrhu tega še z začasno izključitvijo od trga; eventualno stopi v vseh treh slučajih na mesto globe primerni zapor (§ 70. obč. reda).

To se daje s pristavkom na obče znanje, da ta nova določila tržnega reda stopijo

dne 1. junija letos

v veljavo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 15. maja 1891.

Grasselli s. r.

župan.